

ערב משחק הכדורגל בין ישראל לבין וולם כרטיסים!

ואם אפשר יהיה לעזור לך נהיה מוכנים לתת לך את כל התמיכה. הוא שאל אותי: "האם את מתכוונת לבוא?"

ענית: "אלוהים, בטח לא!" והוא השיב: "רעיון טוב. אם אגיד לך שמחכים לך כאן 100 עתונאים, תהיה זו הפחתה ניכרת ממספרם האמיתי."

ביקשתי ממנו שאם יודע לו משהו, יודיע עני באמצעות השגרירות, ומאז לא ראיתי ולא דיברתי עמו.

★ ★ ★

ברחתי לפאריז

הייתי נבוכה מאד. את העתון עצמו הזמנתי שכתב בו לא ראיתי עד היום. הוא אי אפשר היה להשיג את הדיילי מייל. בבת אחת נגזזו כל התכניות על שמיעת ה"מקהלות וביקור במשחק. ניסיתי להתקשר עם אילקה טלפוני, אולם לא הצלחתי להשיג קשר.

אמרתי לבן דודו של אילקה שאני רוצה לנסוע מאנגליה. השעה היתה כבר 10 בלילה, ומשרדי הנסיעות היו סגורים. יצאנו לקולנוע. כל כך חששתי עד שנכנסתי למכונית. עזר בגרו' ויצאתי ממנה גם כן רק שם, מרוב פחד.

לא ידעתי בדיוק מה נאמר עלי. אולם אחרי השיחה עם מורפי הבנתי שניסו לפגוע בי ולהזיק לשמי הטוב. לו הייתי עומדת ב"ראיונות עם עתונאים, היה העסק מתפתח מורפי.

ואז היא סיפרה לי כי בדיילי מייל יצאו אחד מכדורגלי הלש התאהב והשחקנים החלישים ממהרות לברר הגולות את בעליהן. הסיפור היה יפה, שלא יכולתי בתחילה להגיב העליתי בדעתי מי יכול היה סיפור משונה זה. לפני נסיעתי משהו שאני נוסעת להלם בהזמנתם לנסע ובוואן. זה נכון. אבל הם הורו לי לשמוע מקהלות. ובשביל זה מים כרטיס טיסה. לא אמרתי אף ששילמו עבורי את כרטיס הטיסה.

לה כי לא דיברתי עם עתונאי יפני איש. לא ידעתי מה לעשות. למסרה לי כי בקרדיף מחכים עלי. נאמרו בקוצר רוח לבואי. מסרתי לה הטלפון שלי, אחרי שהבטיחה לי לאף אדם, ואני מוכרחה להודות בלונדון לא היה מספר הטלפון.

מיד להתקשר עם נבחרת חלם, כדי מתרחש. הם היו באימונים, ועד ערב לא הצלחתי להשיגם. בשבע עם בואן, שאלתי אותו: "מה הוא אמר שאינו יודע, וכי אין לו הגיע הסיפור לעתון. בואן העלה השערה, כאילו כדורגלני ישראל הם זה הסיפור. ביקשתי אותו שיקשר מורפי.

אמר לי מורפי: "אנחנו עורכים קירה יסודית מי סיגן את הסיפור כי מתאר באיזה מצב את נמצאת,

אין צורך בכרטיס

כדי לנסוע במכונית ילדים קטנה זו, מטיפוס אוסטין, השייכת לבן חבכור אודי. גם אודי וגם הבן הצעיר יוכל עומדים להצטרף הקיץ להורחם. להפלגה על סיפון אנית תיירים, שם יופיעו בני הזוג בתכנית בידור. בין השאר יופיעו בסלבויה.

פגשתי בפאריז גם את להקת הגוגלדן גייס הכושית שביקרה בארץ. שם אין הם קוצרים אותה הצלחה שקצרו בארץ.

נשארתי בפאריס שבועיים. התארחתי אצל צרפתים ממש; הוזמנתי לשמונה בתים שונים, ואף הצלחתי להיות בבית איכרים צרפתים. בדרך זאת נראית צרפת בצורה אחת לגמרי מאשר בעיני התיירים. הוזמנתי גם לשלוש תצוגות אופנה של שלושת בתי האופנה הגדולים ביותר בפאריז. עם חיה הררית ושיקה בן פורת ביקרתי במועדון סגור, שלכל אחד מחבריו יש מפתח משלו, ושם רוקדים לצלילי פטיפון. בומן האחרון יש בכלל אבטלה גדולה בין זמרי פאריז, אחרי שברוב המועדונים רוקדים לצלילי תקליטים ולא מזמינים תזמורות.

★ ★ ★

למדתי לקח

הסנתית הראשונה על מה שהתרחש בארץ בהעדר הגיעה אלי באמצעות גליון העולם הזה (1063), שאילקה שלח לי. הוא עודד אותי מאוד. לא המשכתי לנסוע מפאריז לרומא, מכיון שבאמצעות הכתבה בעתון נוכחתי לדעת כי גייגי פירוואצה, שהיה צריך לראח אותי, לא נשמע אהוד במיוחד, בראיונות שנתן לעתונאים. החלטתי שאיני רוצה להפגש עמו שנית. מלבד זאת התגעגעתי מאוד לאילקה ולילדי ורציתי להיות מה שיותר מהר בבית.

חזרתי ארצה ביום הרביעי בלילה. לא הודעתי לאיש על בואי, מכיון שלא רציתי שעתונאים וצלמים יפגינו אותי. לו רדפתי פירסומת הייתי מודיעה מראש על בואי.

למחרת כבר יצאתי עם אילקה לקולנוע, לסרט מאזני זקן, אותו ראיתי גם בפאריז. בהפסקה, כשנדלקו האורות, הרגשתי שאני הופכת למרכז התענינות באולם. ביום שישי הלכנו לנשף פורים. רציתי להתחפש בתחפושת מעורבת של עתונות וכדורגל, אבל אילקה לא התלהב מהרעיון.

עכשיו אני מתכוונת להמשיך לעבוד עם אילקה. בעוד ארבעה חדשים אנו יוצאים לאנגליה, בהופעה על סיפון אנית תיירים. כשנה באנגליה נופיע בסלבויה בלונדון. כיון שלא שוחחתי עם איש בלונדון אחרי השערויה בעתונות, אני מקוה שתהיה לי או ההזדמנות להציג את עצמי בפני תושבי לונדון באמצעות שירי העם שלנו שאשרי בסלבויה. אני חושבת שאז יקבלו עלי רושם טוב לחלוטין סהרוסם שקיבלו באמצעות העתונים.

לשערויה הרבה יותר גועלית. הייתי עוד עולה להשמיץ ישראלי, ומספיק היה כבר בישראלית אחת מושמעת.

עשינו חשבון ומצאנו שהרכבת בלונדון לקרדיף תגיע לבירת חלם, ביום המשחק ב"2 וחצי. אם העתונאים לא ימצאו אותי ברכבת זו, יחפשו אותי ודאי בלונדון. לכן הייתי צריכה בשתים עשרה וחצי להיות כבר במטוס שיוציאני מאנגליה. חיפשתי דרכים כיצד לבצע זאת.

כשחזרתי מהקולנוע טלפנתי לקידיתי סו' זאן מלה, בפאריז. סוזאן, שחקנית קולנוע וטלבויה ידועה, היא אשתו של סוליסט הקומפניון דה לה שאנסון, שביקרה בארץ יחד עם הלהקה. מכיון שנולדה בקנדה הצרפתית והיא מווחחת חפשיית באנגליה, התידדתי עמה.

אמרתי לה: "אני במצב נורא, אני מוכרחה לבוא לפאריז." היא ענתה לי: "קחי את המטוס הראשון ובואי."

★ ★ ★

הבילוי בצרפת

בדרך משדה התעופה של פאריז לעיר, סיפרתי לסוזאן את כל מה שעבר עלי. היא הרגיעה אותי: "פאריז זאת לא לונדון, ואין לך מה לחשוש!"

ואו, בפאריז, אחרי שראיתי שאף עתונאי לא רודף אחרי, נרגעתי. פגשתי את שייקה בן פורת ואת חיה הררית, וביליתי עמם. אחרי יום קיבלתי מכתב מאילקה. הוא סיפר לי על כל הסערה שהתחוללה בארץ סביב הידיעות אודותי, ועודד אותי. הייתי על המכתבים שקיבלתי ממנו.

למולי פסקה העתונות האנגלית לעסוק בי, אחרי האסון המחרד שאירע למנצ'סטר יונייטד. רק חמשה ימים אחרי המשחק בקרדיף נודעו לי תוצאות המשחק ודבר פציעתו של חודורוב.

ניסיתי לנצל בפאריז את מה שהפסדתי בלונדון. שמעתי את אדיט פיאף, וזאת היתה החוויה הכי גדולה, מבחינת שירה, בחיי. שוחחתי עמה אחרי ההצגה, והיא סיפרה כי היא מתכוונת לבוא ארצה במאי, לסדרת הופעות.

רציתי להשתתף בסיוורם של חברי להקת הקומפניון דה לה שאנסון, אולם הם היו אז בדרום צרפת וכדי להשיג אותם הייתי צריכה לנסוע לבד. סחדתי שאלך לאיבוד.

בל - אביבה מאמנת ידיה בנגינה על נבל איירי קטן, בו היא עומדת את הופעותיה המשותפות עם בעלה אילקה.

רכוב על גבי אביו, משתתף בשיחה משפחתית עליזה. אודי אינו יודע על שהתעורר סביב אמו, מאושר כי חזרה הביתה.

הסודי - בהעדרה של אביבה הפך אילקה לאומנת לילדה, התמחה בטיפול ביובל בן חצי השנה. גם עכשיו מוסיף אילקה לטפל בו.